

TIEDOTE 24.11.2005

Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli päätti 22.11.2005 olla hyväksymättä adventtiseurakunnan tiloja Kouvolan seurakunnan ehtoollisenjakotiloiksi. Päätöksessä viitattiin Paulus-yhteisön ehtoollisenviettoihin kyseisissä tiloissa.

Paulus-yhteisön näkökulmasta on todettava, ettei yhteisömmme ole anonut kapitulilta, että se myöntäisi adventtikirkon viralliseksi ehtoollistilaksi. Kouvolan seurakunnan kirkkoherran pyynnöstä lähetimme sen sijaan Kouvolan kirkkoneuvostolle seuraavan pyynnön: "Pyydämme kohteliaimmin Kouvolan seurakunnan kirkkoneuvostoa toteamaan Paulus-yhteisöllä olevan oikeus ehtoollisenviettoon adventtikirkossa...". Muutimme myös jumalanpalveluksemme kellonajan, koska halusimme rakentaa sopua seurakunnan kanssa.

Kouvolan seurakunta tekikin asiassa kannaltamme myönteisen päätöksen 31.10., mutta lähetti puoltavan lausuntonsa edelleen tuomiokapituliin. Tuomiokapituli asettuu nyt kielteisessä päätöksessään Kouvolan kirkkoneuvoston kantaa vastaan. Paikallistasolla oli asia siis puhuttu selväksi, mutta kapituli ei ottanut todesta tätä sovinnonhalua ja pyrkimystä rauhaan.

Totesin 21.11. piispa Huotarille, että on hyvin kyseenalaista, voiko Mikkelin tuomiokapituli määrätä adventtikirkon tiloja ehtoollistilaksi. "Tuomiokapitulin toimivalta ei ulotu tietenkään kirkon ja seurakunnan ulkopuolisiin tiloihin" ja "Kirkollishallinnon (mm. kapitulin ja kirkkoneuvoston) toimivalta ei ulotu kirkon ulkopuolella tapahtuvaan uskonnonharjoitukseen vaikka kysymys olisi evankelis-luterilaisen tunnustuksen mukaisen kristinuskon harjoittamisesta" (Lasse Lehtinen 2005). Kapitulin päätös 22.11. on siis täysin odotuksen mukainen.

Tuomiokapitulilla ei ole minkäänlaista valtaa tai oikeutta kieltää tai estää ehtoollisen jakamista adventtikirkossa. Oman vakaumuksen mukainen uskonnon harjoittaminen kuuluu kansalaisen perusoikeuksiin.

Hyvin erikoiselta kuulostaa kapitulin väite, ettei tällaiseen ehtoollisenviettoon ole tarvetta. Tällaisella kannanotollaan kapituli vähättelee ja halveksii hyvin monien ihmisten hengellisiä tarpeita. Jos ei tarvetta olisi, eivät ihmiset tulisi ehtoolliselle.

Ihmisillä on oikeus saada osallistua oman vakaumuksensa mukaiseen uskonnon harjoittamiseen. Nyt sellaista ei ole juurikaan enää tarjolla kristikunnan klassisesta raamattunäkemyksestä ja kirkon tunnustuksesta kiinni pitävälle seurakuntalaisille. Ihmisiä ei perusoikeuksien mukaan voi myöskään pakottaa vakaumuksensa vastaiseen uskonnonharjoittamiseen, mitä tuomiokapituli nyt on vaatimassa.

Paulus-yhteisössä mukana olevat ihmiset ovat joutuneet väistymään omista seurakunnistaan ja niiden ehtoollispöydistä. Vanhalla virkakannalla olevia ihmisiä ovat piispat toistuvasti kehottaneet poistumaan paikallisseurakunnista ja niiden viroista. Kun me olemme näin tehneet, tuntuu erittäin oudolta, ettei meidän edelleenkään sallita kokoontua rauhassa. Edes toisen kirkkokunnan tiloissa ei kapitulin mukaan olisi oikeutta kokoontua. Tämä sotii räikeästi jo uskonnonvapauslakia vastaan.

Piispa Huotari syyttää Paulus-yhteisöä "lahkoutumisesta". Tällöin hän käyttää koko "lahko" -käsitettä hyvin oudossa yhteydessä. Lahkoutuminenhan on sitä, että jokin ryhmä irtaantuu Raamatusta ja kirkon uskontunnustuksista. Olisi mielenkiintoista kuulla, millä kohden Paulus-yhteisö on syyllistynyt tällaiseen.

Sen sijaan voidaan hyvällä syyllä kysyä, onko Suomen ev.-lut. kirkko "lahkoutumassa", kun se hyväksyy keskuudessaan harhaopit ja räikeät poikkeamat Raamatusta. Mm. juuri tämän "lahkoutumisen" vuoksi me olemme joutuneet väistymään seurakunnista.

Nyt meitä syytetään siitä, että olemme ottaneet ehtoollisen "omiin käsiimme", vaikka olemme vain noudattaneet piispojen antamaa väistämiskehotusta.

Vietämme ehtoollista hyvässä järjestyksessä ja luterilaisen opin mukaisesti. Ehtoollista jakaa luterilaisen kirkon virkaan vihitty pappi. Eikö papin tehtävä ja velvollisuus ole juuri julistaa evankeliumia puhtaasti ja toimittaa sakramentit oikein. On perin outoa väittää tällaista ehtoollista jollain tavoin vääräksi tai virheelliseksi.

Mikäli tuomiokapituli yrittää estää ihmisiä pääsemästä ehtoollispöytään, ollaan teologisesti ja hengellisesti erittäin oudossa tilanteessa. Eikö kirkollisten viranomaisten tarkoitus pitäisi päinvastoin olla Raamatun ja omantunnon mukaisen ehtoollisenvieton turvaaminen kirkon jäsenille?

Kristitty ei voi elää ilman ravintoa.

Petri Hiltunen, pastori